

Tatiana Plešová

Lesankine rozprávky

Tatiana Plešová

Lesankine

rozprávky

Technická spolupráca: Kitlei Karol, Ondrejkočičová Viktória

Vydalo : Mladá Ęra Autorov nového tisícročia

/ MEA 2000 o. z. /

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0434-0

I. Rozprávky zo záhrady	6
Ježko Mežko a zajačik Chrumko poznávajú dary Zeme.....	7
Krtko a záhrada	17
II. Rozprávka zo statku	29
Veselé príbehy ovečky Ežky.....	30
O tom, ako sa Ežka s Jožkou spoznali	32
O tom, ako Ežka skoro o kožušok prišla	35
O tom ako sa Ežka naučila rátať	43
O tom, ako sa Ežka naučila plávať.....	47
Muckove výpravy do záhrady i lesa.....	56
O tom, ako Mucko kvetiny v záhrade spoznal.....	57
O tom, ako Mucko kvetinky v lese spoznal	69
O tom, ako Mucko fialku hľadal	86
O tom, ako Mucko jašteričku a čudesné rastliny spoznal.....	96
O tom, ako prišla jeseň	110
O tom, ako prišla zima a o dlhom čakaní na jar	120
O tom, ako sa Mucko v snehovej víchrici stratil	122
O tom, ako prišla jar.....	130
O tom, ako fialky sľub dodržali.....	131
III. Rozprávky z lesa.....	138
O sove Skalničke a smradľavom syre.....	139
O žabke, ktorá nevedela kvákať.....	144
O dvoch prešibaných opičkách	152
O farbavom medveďovi Mišovi.....	162

Lesanka je stará a múdra mačička. Veľa zažila a skúsila.

Rozprávky rada rozpráva. Rozprávky krátke, dlhé, ale i poučné.

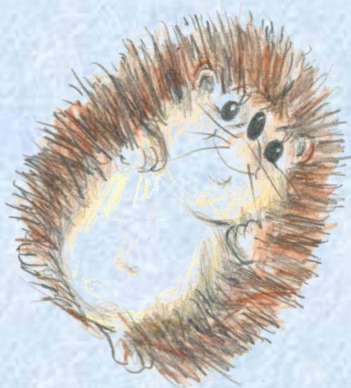
**Hrdinami v nich sú zvieratká z lesa i zo statku.
Všakovaké huncútstva a príbehy oni zažívajú.
Tak pod' a pridaj sa aj ty a začítaj sa do tajov
tohto sveta.**

**Rozprávkový svet sa ti práve otvára, vstúp už
Ľa tu čakáme a na teba voláme.**

**Pekne listuj stránku po stránke, fantáziu
použi, nech sa príbeh oživí.**

**Príbeh za príbehom sa ti pred očkami už mihá,
nie je to žiadna veda.**

I. Rozprávky zo záhrady

Ježko Mežko a zajačik Chrumko poznávají dary Zeme.

Ježko Mežko a zajačik Chrumko boli nerozluční kamaráti. Spolu vyrastali v krásnej záhrade, kde rástli stromy, kríky a kvitlo veľa kvetov. Záhrada bola plná nie len ovocia, ale aj chutnej zeleninky.

Mežko a Chrumko sa nikdy nepozastavovali nad tým odkiaľ sa berie všetko ovocie a zeleninka.

Hlavne, že bolo veľa, chutného a šťavnatého na zjedenie. Vždy sa veľmi tešili, na letné obdobie, kedy si dobre naplnia bruška.

Mežko a Chrumko boli veľmi nezbedný a darov Zeme si veľmi nevážili. Obtrhávali kríky hlava, nehlava a to isté robili aj so zelenikou. To čo nezjedli s tým sa hrali, obhadzovali a robili iné nezbedy....

Veru ostatným obyvateľom záhrady sa to nepozdávalo, nie raz ich aj napomínali, hlavne

kozička Eliška a ovečka Evička ich napomínali. Ale Mežko a Chrumko si nedali povedať. Nie raz sa stalo, že opadané jablká a hrušky schválne pučili a náramne sa na tom smiali.

Včielka Bzučalka si nie raz povzdychla, jaj Mežko a Chrumko, čo to robíte...? Mežko a Chrumko len odvrkli veď na strome je ešte kopa ovocia a toto nebude nikomu chýbať. Bzučalka im povedala, keby ste vedeli ako zvieratká v lese hladujú keď sú zimy kruté a chladné.

Mežko a Chrumko sa iba na seba pozreli a ďalej sa venovali svojim záľubám. Leto vrcholilo a všetko v záhrade žiarilo farbami, jedla bolo ozaj dostatok. Maliny, jahody, čerstvý šalátik....Na jeseň zas chutné jabĺčka a hrušky.

Lenže ako to už býva, všetko raz pominie aj krásne slnečné, teplé počasie a obdobie hojnosti. Na dvere už pomaly klopala zima, tento rok však o niečo skôr ako po iné roky.

Včera ešte hriali posledné slnečné lúče a druhý deň sa zvieratká zobudili do studeného raná a udivene pozerali na biele chumáčiky, ktoré s ľahkosťou dopadali na záhradu. Bielych chumáčikov bolo čoraz viac až pokryli celú záhradu.

Záhrada sa zahalila do bielej periny, ktorá nehriala, ale studila. Deti veselo šantili v snehu, guľovali sa a stavali snehuliaka. Len zvieratká osmutneli, chýbala im zelená trávička, plná voňavých kvietkov a záhrada, v ktorej bolo vždy dostatok potravy pre všetkých.

Mežko a Chrumko sa k sebe chúlili a triasli sa zimou, spomínali na plné brušká, chutné plody a zeleninku. Mežko navrhol poďme mi do maštale k Evičke a Eliške, to je dobrý nápad odvetil Chrumko, oni majú vždy niečo dobré pod zub a radi sa s nami vždy podelili.

A tak Mežko a Chrumko nesmelo vošli do maštale a smutnými očami povedali, nenašlo by sa niečo dobré pod zub, prázdne brušká máme a vonku je strašná zima. Evička a Eliška sa na seba len zahľadeli a premýšľali, čo urobiť, dobre si uvedomovali, že teraz je ten vhodný čas, aby dostali príučku. Keďže zima prišla tento rok nečakane už veľmi, veľmi skoro.

Mežko a Chrumko vy by ste si zaslúžili, teraz za nami idete a ako ste sa v lete správali....

Teraz by Vám boli dobré maliny, černice, čerešne s ktorými ste sa hrali a čo hrušky a jablká, s ktorými ste triafali na terč.....

Čo s vami vy dvaja nešťastníci, teraz mlčíte, no Chrumko, darmo si teraz uškami oči zakrývaš a ty Mežko si sa stočil do kľbka. A pamätáte sa na to ako vám bolo jedno ako sa majú zvieratká v lese, čo myslíte ako im je teraz a vy myslíte len na svoje bruška.

Mežko a Chrumko sa bránili veď to bolo len hra. Aká hra rozhorčila sa Evička, plytvať jedlom je hra, nechápavo sa pozrela Eliška. Mežko sa zahľadel na veľkú hnedú kopu a nesmelo sa pýta čo je to tamto. Evička odvetila to sú žalude, bukvice a orechy.

Chrumko zbadal ďalšiu kopy a vraví aké krásne jablká a hrušky sú tamto. Evička povedala, že je to ovocie pre lesné zvieratká. Každý rok chodíme s Eliškou do lesa a nosíme potravu pre zvieratká, ktoré by inak hladovali. V lese sme si našli veľa kamarátov a oni nám ukázali dary zeme.

Vďaka nim sme spoznali rôzne rastliny, bobule, huby, kriky a stromy. Mežka a Chrumka to neuveriteľne zaujalo a tak sa opýtali, či by nemohli ísť s nim, že aj oni si chcú nájsť nových kamarátov a spoznať nové rastlinky. Eliška a Evička chvíľu váhali a potom usúdili, že toto by mohla byť správna cesta, aby sa naučili vážiť si dary zeme.

Dnes je už neskoro, usúdila Evička a Eliška, zajtra ráno, pôjdeme do lesa. A tak sa aj stalo

všetci 4 sa pobrali do lesa, každý z nich niesol niečo dobré pod zub pre zvieratká.

Za nejakú chvíľu došli až ku krmelcu, lesné zvieratká, srnky, jelene, divoké zajačiky už netrpezlivo čakali, pekne sa s Evičkou a Eliškou zvitáli a zvieratká im ďakovali, že na nich nezabudli. Priniesli sme Vám chutné jabĺčka, hrušky, mrkvičku.....

Lesné zvieratká sa poďakovali a všimli si, že majú spoločnosť. Evička povedala toto je Mežko a toto zas Chrumko, radi by sa niečo priučili a poznali dary našej zeme, aby si vážili, to čo narastie, že to nie je len tak naplniť si bruško.

Mežko sa osmelil a povedal, ja by som sa rád dozvedel, čo dobrého rastie v lese. Zvieratká si teda posadali k sebe a dohodli sa, že každé lesné

zvieratko opíše nejakú rastlinku. Srnček Parôžtek a zajačik Ňufko sa nevedeli dohodnúť, ktorý z nich začne prvý.

Evička povedala nehádajte sa a len čo chcela ešte niečo dopovedať v tom priletela sova Dudroška. Parôžtek sa zaradoval, dobre že ideš, Dudroška ty z nás najlepšie poznáš les a rastlinky v ňom.

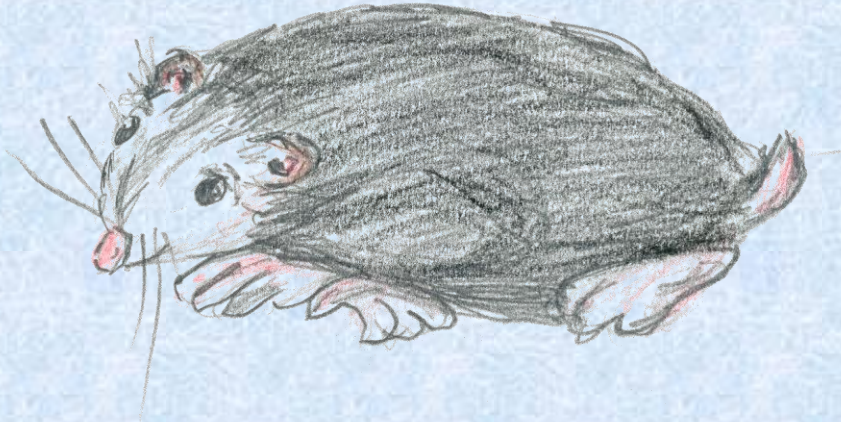
Dudroška len pokývala hlavou a povedala to je pravda. Všetky zvieratká sa k nej otočili a navrhli, aby ona začala prvá rozprávať o rastlinkách v lese. Dudrška sa poškrabala krídlom po hlave a mrmlala si pre seba, kde by som len začala....ostatné zvieratká ju pobádali Dudroška veď už začni....

A tak Dudroška začala rozprávať a zvieratká sústredene počúvali.

Les je krásne miesto, veľká učebnica, v ktorej sa treba naučiť čítať. Nie len tak ledabolo, ale pozorne. Mať otvorené oči a myseľ. Stromy tvoria les, niektoré sú nízke, iné siahajú až k nebesiam.

Zvieratká pozrite sa za seba, aké stromy sú tamto: borovice, odvetil Parôžtek, srnka sa pridala tam zas smreky, správne. Stromy sú pre nás dôležité, vďaka nim dýchame a v lete nás chránia pred horúcimi lúčmi. A samozrejme plody stromov nám dávajú potravu v podobe plodov.

Krtko a záhrada

Bola raz jedna záhrada, obývali ju zajačiky Ňufky, mama Ňufka, otec Ňufko a deti Ňufinka a Ňufinko. Samozrejme, nemôžeme zabudnúť na hlavného obyvateľa krtka, Hrtka. Čierny, jagavý kožúšok a pracovité labky, taký bol Hrtko.

Hrtko najradšej vyrábala kopčeky, čím viac ich urobil, tým väčšiu mal radosť. Každý deň usilovne pracoval a večer si kopčeky spočítal. Mal presný záznam a prehľad, koľko ich už spravil.

Záhrada bola krásna a veľká, na jej koniec sa nedalo dovidieť. Cesta na jej koniec trvala celý, celučičký deň. Uprostred cesty sa rozprestierala lúka plná všakovakých kvetov. Pestré farby kvietkov sa mihali vo vánku vetra a žiarili farbami dúhy.

Z kvietkov na kvietok poletovali usilovné včielky a čmeliaky. Rástli tam aj rôzne bylinky (mäta, levanduľa, rozmarín.....). Deti skúste sa rodičov popýtať na tieto bylinky a či poznajú aj iné. Možno budete mať šťastie a pri potulkách prírodou nejakú objavíte.

Na žiadnej lúke nemôžu chýbať motýliky, tie šantili a tancovali od kvietku ku kvietku. V lúke sa tak vynímali červené sukničky (vlčie maky), zlaté dukátiky (púpava a podbeľ), pakosty, nevädze i čakanky....Deti, aké kvietky poznáte ? Máte aj doma alebo v záhrade kvietky ? Ktoré sa vám najviac páčia ?

Na konci bol zas krásny sad, plný šťavnatého ovocia (jablká, hrušky, slivky.....) Nože deti, aké ovocie poznáte ? Videli ste už stromy na ktorom rastie ?

Deti, viete, že ovocie rastie nie len na stromoch, ale aj kríkoch ? Břír, to je ale kyslé - ste si už neraz pomysleli, keď ste ochutnali ríbezle a práve tie rastú na kríkoch. Takisto aj egreše a čučoriedky.

Všetky tieto kriky boli vysadené po stranách záhrady, tak aby na ne pekne slniečko hrialo.

Záhradu si ešte kedysi veľmi dávno podelili zajačiky a krtko. Roky pekne spolu nažívali, každý sa staral o svoju polovicu záhrady. Naše zajačiky si nerobili kopčeky, nechápali načo ich Hrtko robí.

Časom si už na ne zvykli a tak sa do Hrtka nestarali. Mali oni väčšie starosti, kde a akú zeleninku vysadiť. Usilovné labky raz sadili kapustičku, mrkvičku, inokedy zas šalátik.

Bola, že to veľká drina a námaha. Pôda bola ťažká, tvrdá....Zajačiky sa vždy poriadne zapotili, aby si dopestovali chutnú zeleninku. Boli veľmi usilovné a nevzdávali sa. Pôdu vždy prekyprili a sadeničky pekne polievali.